

коешо бѣше даль на разны науки, гдѣшо бѣ успѣло шолко въ просвѣщеніешо си, и получило особый даръ на Спѣхошворство до шолко, да единъ день осмѣлисе да принесе нѣкои похвалны спѣхи и на самага Царя. Удивленъ на шова оный царь, награди момчешо съ големо число жълпицы, за да прилѣжава еще подобрѣ въ ученіешо си, и да соверши печеніе на всичкише науки: и зарадъ да го вижда чесшо, повелѣ да му дадашъ мѣшо и пребываніе въ самаша царска палаша. Но единъ день Бащаша на момчешо, кашо продаваше крушы, и споредъ обычая на Овоцо-продавцыше выкаше по улицы, круши, круши! дойде и при царскаша палаша, гдѣшо наймного овоціе продаваше на палашныше служишели, гдѣшо се случи да замине единъ день много плши, и да выка колкошо може: круши, круши! вземеше крушы! до шолко да и самыи царь койшо бѣше легналъ малко да ошпочине, собудисе отъ сънь сосъ големо негодаваніе, и повелѣ абіешого несноснаго крушара да го запрашъ въ шемница, и послѣ да му ударашъ единъ добрѣ бой, за да се не осмѣли другій плшъ предъ царскаша палаша съ шаковъ высокъ гласъ да выка. Служишелише въ шой часъ исполниха повелѣніешо, и запреха го въ